

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

Bruksela, 16 lipca 2009 r.
(OR. en)

2008/0185 (COD)

PE-CONS 3667/09

TELECOM 122
COMPET 302
CODEC 779

AKTY PRAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie
rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych
(ISA)

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

I RADY nr .../2009/WE

z dnia

w sprawie rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych (ISA)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 156 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu³,

¹ Opinia z dnia 25 lutego 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

² Opinia z dnia 22 kwietnia 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 22 kwietnia 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia...

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 154 Traktatu, aby pomóc w osiągnięciu celów, o których mowa w art. 14 i 158 Traktatu oraz umożliwić obywatelom Unii Europejskiej, podmiotom gospodarczym, wspólnotom regionalnym i lokalnym pełne czerpanie korzyści z ustanowienia obszaru bez granic wewnętrznych, Wspólnota powinna przyczynić się do tworzenia i rozwoju sieci transeuropejskich, podejmując działania na rzecz promowania wzajemnych połączeń, interoperacyjności oraz dostępności tych sieci.
- (2) W swoich konkluzjach z dnia 1 grudnia 2005 r. na temat komunikatu Komisji zatytułowanego „i2010 – Europejskie społeczeństwo informacyjne na rzecz wzrostu i zatrudnienia” Rada podkreśliła, że bardziej skoncentrowane, skuteczne i zintegrowane polityki w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT), zarówno na poziomie europejskim, jak i krajowym, są niezbędne do osiągnięcia celów w zakresie wzrostu gospodarczego i zwiększenia wydajności. Komisja została wezwana do wspierania efektywnego korzystania z ICT w usługach publicznych poprzez wymianę doświadczeń oraz do wypracowania wspólnego podejścia do kluczowych kwestii, takich jak interoperacyjność oraz skuteczne wykorzystanie otwartych standardów.

- (3) W swojej rezolucji z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie europejskiego społeczeństwa informacyjnego na rzecz wzrostu i zatrudnienia¹ Parlament Europejski wezwał do udzielenia pierwszeństwa kwestiom interoperacyjności oraz najlepszym praktykom w dziedzinie elektronicznych usług sektora publicznego dla obywateli i przedsiębiorstw, kierując się dążeniem do ułatwienia swobody i nieograniczania przemieszczania się, przedsiębiorczości oraz zatrudniania obywateli w państwach członkowskich. Parlament Europejski wezwał również państwa członkowskie do wdrożenia inicjatyw i programów i2010 w trakcie reformy administracji publicznych w celu zapewnienia lepszych, wydajniejszych i łatwiej dostępnych usług dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) oraz obywateli.
- (4) W ramach deklaracji ministerialnej, podpisanej dnia 24 listopada 2005 r. w Manchesterze, ministrowie odpowiedzialni za politykę w zakresie ICT postanowili, między innymi, współpracować ze sobą oraz z Komisją w celu skuteczniejszego dzielenia się istniejącymi narzędziami, wspólnymi specyfikacjami, standardami i rozwiązaniami oraz wspierania wspólnego opracowywania rozwiązań tam, gdzie jest to konieczne.

¹ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, s. 133.

- (5) W ramach deklaracji ministerialnej, podpisanej dnia 19 września 2007 r. w Lizbonie, ministrowie wezwali Komisję, między innymi, do usprawnienia współpracy pomiędzy państwami członkowskimi i Komisją w celu określenia, opracowania, wdrożenia i monitorowania transgranicznej i międzysektorowej interoperacyjności oraz stwierdzili, że przyszłe przepisy wspólnotowe powinny w szczególności przewidywać i oceniać wpływ takich przepisów na infrastrukturę ICT oraz przekształcanie usług.
- (6) Z uwagi na szybki rozwój ICT istnieje ryzyko, że państwa członkowskie zdecydują się na różne lub niekompatybilne rozwiązania, co mogłoby doprowadzić do powstania nowych e-barier, które zakłóciłyby prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz związanych z nim swobód przepływu. Mogłoby to spowodować negatywne skutki dla otwartości i konkurencyjności rynków oraz dla świadczenia obywatelom lub przedsiębiorcom niektórych usług publicznych, przy czym mogą mieć one wymiar ekonomiczny lub pozaekonomiczny. Państwa członkowskie i Komisja powinny zwiększyć swoje starania na rzecz unikania fragmentaryzacji rynku, dążenia do interoperacyjności oraz promowania ustalonych wspólnie rozwiązań ICT, zapewniając jednocześnie odpowiednie zarządzanie.

- (7) Obywatele i przedsiębiorstwa również skorzystałyby z powszechnych, możliwych do ponownego wykorzystania interoperacyjnych rozwiązań i interoperacyjnych procesów zaplecza administracyjnego, ponieważ rozwiązania te promowałyby wydajne i skuteczne świadczenie usług publicznych przedsiębiorcom i obywatelom ponad granicami i sektorami.
- (8) Niezbędne jest podejmowanie nieustannych wysiłków w celu zapewnienia transgranicznej i międzysektorowej interoperacyjności, w celu wymiany doświadczeń, opracowania i utrzymania wspólnych i podzielanych podejść, jak również oceny wpływu prawodawstwa wspólnotowego na ICT w celu wspierania sprawnych i skutecznych kontaktów transgranicznych, między innymi, w zakresie wdrażania tego prawodawstwa, przy jednoczesnym zmniejszaniu obciążeń i kosztów administracyjnych.
- (9) Wyzwaniom tym można sprostać poprzez bliską współpracę, koordynację oraz dialog pomiędzy Komisją i państwami członkowskimi, w ścisłej współpracy z sektorami odpowiedzialnymi za wdrażanie polityk Unii Europejskiej oraz, w stosownych przypadkach, z innymi zainteresowanymi stronami, jednocześnie mając na uwadze priorytety i językowe zróżnicowanie Unii Europejskiej, a także poprzez ustalanie wspólnych stanowisk w kluczowych kwestiach takich jak interoperacyjność i rzeczywiste stosowanie otwartych standardów.

- (10) Zgodnie z decyzją 2004/387/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie interoperatywnego świadczenia ogólnoeuropejskich usług eGovernment dla administracji publicznej, przedsiębiorstw i obywateli (IDABC)¹, która zobowiązuje Komisję do określenia mechanizmów zapewnienia finansowej i operacyjnej trwałości usług infrastrukturalnych. Takie usługi infrastrukturalne zostały uzgodnione z państwami członkowskimi podczas wdrażania decyzji nr 1719/1999/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie szeregu wytycznych, w tym identyfikacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, dotyczących transeuropejskich sieci elektronicznej wymiany danych między administracjami (IDA)² oraz decyzji nr 1720/1999/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 1999 r. przyjmującej szereg działań i środków w celu zapewnienia interoperacyjności i dostępu do transeuropejskich sieci elektronicznej wymiany danych między administracjami (IDA)³ oraz podczas realizacji IDABC i innych odnośnych programów.
- (11) Po zakończeniu programu IDABC dnia 31 grudnia 2009 r. należy przejść do realizacji wspólnotowego programu dotyczącego rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych (program ISA), który sprostą tym wyzwaniom.

¹ Dz.U. L 144 z 30.4.2004, s. 62 (decyzja zamieszczona w Dz.U. L 181 z 18.5.2004, s. 25).

² Dz.U. L 203 z 3.8.1999, s. 1.

³ Dz.U. L 203 z 3.8.1999, s. 9.

- (12) Program ISA powinien powstać w oparciu o doświadczenia nabyte w związku z realizacją programów IDA i IDABC. Należy również uwzględnić wnioski z ocen programu IDABC dotyczących adekwatności, skuteczności, wydajności, przydatności oraz spójności tego programu. Szczególną zaś uwagę należy zwrócić na potrzeby wyrażone przez użytkowników. Wykazano, że skoordynowane podejście, poprzez wspólne i dzielone rozwiązania, tworzone i wdrażane we współpracy z państwami członkowskimi, może prowadzić do szybszego osiągnięcia wyników o lepszej jakości i spełnienia wymogów administracyjnych. Działania w ramach programów IDA i IDABC wniosły już i nadal wnoszą istotny wkład w zapewnianie interoperacyjności w zakresie elektronicznej wymiany informacji pomiędzy europejskimi administracjami publicznymi z pozytywnymi skutkami pośrednimi dla jednolitego rynku.
- (13) W celu uniknięcia fragmentaryzacji i zapewnienia całościowego podejścia podczas ustalania priorytetów programu ISA należy w odpowiedni sposób uwzględnić europejską strategię interoperacyjności oraz europejskie ramy interoperacyjności.

- (14) Rozwiązania tworzone lub wdrażane w ramach programu ISA powinny być stymulowane popytem oraz, w miarę możliwości, tworzyć część spójnego ekosystemu usług ułatwiających kontakty pomiędzy europejskimi administracjami publicznymi oraz zapewniających, ułatwiających lub umożliwiających transgraniczną i międzysektorową interoperacyjność.
- (15) Program ISA powinien zapewnić dostępność wspólnych ram, wspólnych usług oraz podstawowych narzędzi wspierających transgraniczne i międzysektorowe kontakty pomiędzy europejskimi administracjami publicznymi, jak również wesprzeć sektory w ocenie wpływu prawodawstwa wspólnotowego na ICT oraz w planowaniu wdrożenia odpowiednich rozwiązań.
- (16) Wspólne ramy powinny zawierać, między innymi, wspólne specyfikacje, wytyczne i metodyki, jak również wspólne strategie. Tego rodzaju ramy powinny spełniać wymogi ustanowione w istniejących przepisach wspólnotowych.
- (17) W celu zapewnienia eksploatacji i usprawnienia istniejących wspólnych usług w ramach programów IDA i IDABC oraz innych podobnych inicjatyw, program ISA powinien wspierać tworzenie, industrializację, eksploatację oraz usprawnianie nowych wspólnych usług w odpowiedzi na nowe potrzeby i wymagania.

- (18) Z uwagi na obowiązek administracji lokalnych i regionalnych polegający na zapewnianiu skutecznego funkcjonowania i interoperacyjności europejskich administracji publicznych ważne jest, by rozwiązania uwzględniały potrzeby administracji lokalnych i regionalnych.
- (19) W celu usprawnienia istniejących podstawowych narzędzi wielokrotnego użytku opracowanych w ramach programów IDA i IDABC oraz innych podobnych inicjatyw, program ISA powinien wspierać tworzenie, dostarczanie i usprawnianie działania nowych podstawowych narzędzi wielokrotnego użytku w odpowiedzi na nowe potrzeby i wymogi powstałe, między innymi, w wyniku oceny wpływu ustawodawstwa wspólnotowego na ICT.
- (20) Przy tworzeniu, usprawnianiu i wdrażaniu wspólnych rozwiązań, podstawą lub uzupełnieniem dla programu ISA powinna być, w stosownych przypadkach, wymiana doświadczeń i rozwiązań, jak również wymiana i promocja dobrych praktyk. W tym kontekście powinno się promować zgodność z europejskimi ramami interoperacyjności oraz otwartość standardów i specyfikacji.
- (21) Rozwiązania tworzone lub wdrażane w ramach programu ISA powinny opierać się na zasadzie neutralności technologicznej i przystosowalności, aby także zapewnić obywatelom, przedsiębiorstwom i administracjom wolny wybór technologii, z której będą korzystać.
- (22) We wszystkich działaniach objętych programem ISA należy zastosować zasady bezpieczeństwa, ochrony prywatności i danych osobowych.

- (23) O ile należy wspierać uczestnictwo wszystkich państw członkowskich w działaniach objętych programem ISA, dopuszcza się również inicjowanie działań przez kilka państw członkowskich. Państwa członkowskie niebiorące udziału w takich działaniach należy zachęcać do przyłączenia się na późniejszym etapie.
- (24) Program ISA powinien przyczynić się do wdrożenia wszelkich przyszłych inicjatyw i2010, i, aby uniknąć powielania wysiłków, powinien on uwzględniać inne programy wspólnotowe w zakresie ICT, a w szczególności program ICT na rzecz wspierania polityki w zakresie technologii informacyjnych i komunikacyjnych stanowiący część programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji (2007–2013), zgodnie z decyzją nr 1639/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹.
- (25) Współdziałanie z sektorem prywatnym i innymi podmiotami dowiodło już swojej skuteczności i wartości dodanej. Należy zatem dążyć do synergii z tymi zainteresowanymi stronami w celu priorytetowego traktowania, w stosownych przypadkach, rozwiązań dostępnych i utrzymywanych na rynku. W tym kontekście należy kontynuować obecną praktykę organizowania konferencji, warsztatów i innych spotkań w celu współdziałania z tymi zainteresowanymi stronami. Nadal powinno się promować stałe korzystanie z platform elektronicznych. Ponadto wykorzystywać należy wszelkie inne środki uważane za stosowne w celu utrzymywania kontaktów z tymi zainteresowanymi stronami.
- (26) Program ISA należy realizować zgodnie ze wspólnotowymi zasadami udzielania zamówień publicznych.

¹ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 15

- (27) Środki konieczne do wykonania niniejszej decyzji należy przyjmować zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji¹.
- (28) Program ISA powinien podlegać regularnemu monitoringowi i ocenie, co umożliwi wprowadzanie do niego poprawek.
- (29) Należy wspierać współpracę międzynarodową i w tym zakresie otworzyć program ISA na kraje Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz kraje kandydujące. Ponadto należy wspierać współpracę z krajami trzecimi, a także organizacjami lub instytucjami międzynarodowymi, zwłaszcza w ramach partnerstwa eurośródziemnomorskiego i wschodniego oraz z krajami sąsiadującymi, w szczególności z krajami Bałkanów Zachodnich i z krajami regionu Morza Czarnego.
- (30) Należy dogłębniej zbadać możliwość wykorzystania funduszy przedakcesyjnych do ułatwienia udziału krajów kandydujących w programie ISA oraz możliwość współfinansowania z funduszy strukturalnych oraz przez użytkowników stosowania wspólnych ram i podstawowych narzędzi stworzonych lub udoskonalonych w ramach programu ISA.

¹ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

- (31) W celu zapewnienia rozsądnego wykorzystania środków finansowych Wspólnoty oraz uniknięcia zbędnej rozbudowy wyposażenia, powtarzania badań oraz różnicowania podejść, należy umożliwić wykorzystanie rozwiązań tworzonych lub wdrażanych w ramach programu ISA poprzez inicjatywy pozawspólnotowe, o ile koszty nie są pokrywane z budżetu ogólnego Unii Europejskiej, zaś główny cel Wspólnoty w odniesieniu do tego rozwiązania nie jest zagrożony.
- (32) Niniejsza decyzja ustanawia kopertę finansową na cały okres trwania programu, która stanowi zasadniczy punkt odniesienia dla władzy budżetowej podczas corocznej procedury budżetowej w rozumieniu pkt 37 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami¹. Pula ta powinna również pokrywać koszty związane z działaniami przygotowawczymi, monitorowaniem, kontrolą, audytem i oceną, wymagane bezpośrednio do zarządzania programem i osiągnięcia jego celów, w szczególności z badaniami, spotkaniami ekspertów, środkami przekazywania informacji i publikacji, wydatkami związanymi z systemami ICT i sieciami wymiany i przetwarzania informacji, wraz z wszelkimi innymi wydatkami na pomoc techniczną i administracyjną, które Komisja może ponieść w związku z zarządzaniem programem.

¹ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

- (33) W związku z tym, że cel niniejszej decyzji, jakim jest ułatwienie sprawnych i skutecznych elektronicznych kontaktów transgranicznych i międzysektorowych pomiędzy europejskimi administracjami publicznymi, co umożliwi świadczenie elektronicznych usług publicznych wspierających realizację polityki i działań Wspólnoty, nie może zostać w wystarczającym stopniu osiągnięty przez państwa członkowskie, a z uwagi na zakres i skutki proponowanego działania może być osiągnięty w lepszy sposób na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym samym artykule, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1
Przedmiot i cel

1. Niniejsza decyzja ustanawia, na okres 2010 -2015, program dotyczący rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych, w tym administracji lokalnych i regionalnych oraz instytucji i organów wspólnotowych, dostarczający wspólnych i dzielonych rozwiązań ułatwiających interoperacyjność (program ISA).
2. Celem programu ISA jest wsparcie współpracy pomiędzy europejskimi administracjami publicznymi poprzez ułatwienie sprawnych i skutecznych elektronicznych kontaktów transgranicznych i międzysektorowych pomiędzy tymi administracjami, w tym podmiotami pełniącymi funkcje publiczne w ich imieniu, umożliwiając świadczenie elektronicznych usług publicznych wspierających wdrażanie polityki i działań Wspólnoty.

Artykuł 2
Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) „interoperacyjność” oznacza możliwość współdziałania różnych odrębnych organizacji na rzecz osiągnięcia uzgodnionych i korzystnych dla wszystkich stron celów, przy jednoczesnym dzieleniu się informacjami i wiedzą pomiędzy tymi organizacjami poprzez wspierane przez nie procesy biznesowe, za pomocą wymiany danych za pośrednictwem odpowiednich systemów ICT;

- b) „rozwiązania” oznaczają wspólne ramy, wspólne usługi i podstawowe narzędzia;
- c) „wspólne ramy” oznaczają strategie, specyfikacje, metodyki, wytyczne oraz podobne podejścia i dokumenty;
- d) „wspólne usługi” oznaczają podstawowe aplikacje operacyjne oraz infrastrukturę o charakterze ogólnym, spełniające wymagania użytkowników w różnych obszarach polityki;
- e) „podstawowe narzędzia” oznaczają platformy referencyjne, wspólne platformy i platformy współpracy, wspólne komponenty i podobne elementy składowe, które spełniają wymagania użytkowników na różnych obszarach polityki;
- f) „działania” oznaczają badania, projekty oraz środki towarzyszące;
- g) „środki towarzyszące” oznaczają działania strategiczne i podnoszące świadomość, działania wspierające zarządzanie programem ISA oraz działania związane z wymianą doświadczeń oraz wymianą i promocją dobrych praktyk.

Artykuł 3

Działania

Program ISA ma na celu wspierać i promować:

- a) ustanawianie i usprawnianie wspólnych ram wspierających interoperacyjność transgraniczną i międzysektorową;
- b) ocenę wpływu proponowanego lub przyjętego prawodawstwa wspólnotowego na ICT, jak również planowanie wprowadzania systemów ICT wspierających wdrażanie takiego prawodawstwa;
- c) eksploatację i usprawnianie istniejących wspólnych usług oraz tworzenie, industrializację, eksploatację i usprawnianie nowych wspólnych usług, w tym interoperacyjność kluczowych infrastruktur publicznych (PKI);
- d) usprawnianie istniejących podstawowych narzędzi wielokrotnego użytku oraz tworzenie, dostarczanie i usprawnianie nowych podstawowych narzędzi wielokrotnego użytku.

Artykuł 4
Zasady ogólne

Działania rozpoczęte lub kontynuowane w ramach programu ISA opierają się na następujących zasadach:

- a) technologicznej neutralności i przystosowalności;
- b) otwartości;
- c) ponownego wykorzystania;
- d) ochrony prywatności i danych osobowych; oraz
- e) bezpieczeństwa.

Artykuł 5
Działania

1. Wspólnota, we współpracy z państwami członkowskimi, wdraża działania określone w kroczącym programie prac, ustanowionym na mocy art. 9, zgodnie z przepisami wykonawczymi zawartymi w art. 8. Działania tego rodzaju wdraża Komisja.
2. Badanie składa się z jednego etapu i zakończone jest sprawozdaniem końcowym.

3. Projekt, w stosownych przypadkach, obejmuje trzy etapy:
 - a) etap początkowy, prowadzący do powstania karty projektu;
 - b) etap wykonawczy, zakończony sporządzeniem sprawozdania z wykonania projektu;
oraz
 - c) etap operacyjny, rozpoczynany wraz z udostępnieniem rozwiązania.

Odpowiednie etapy projektu określane są wraz z włączeniem działania do kroczącego programu prac.

4. Realizacja programu ISA odbywa się ze wsparciem środków towarzyszących.

Artykuł 6

Karta projektu i sprawozdanie z jego wykonania

1. Karta projektu zawiera opis:
 - a) zakresu, celów i problemu lub możliwości, w tym oczekiwanych beneficjentów rozwiązania i korzyści płynących z jego zastosowania oraz ilościowych i jakościowych wskaźników pomiaru takich korzyści;
 - b) podejścia, w tym aspektów organizacyjnych projektu, takich jak etapy, wyniki i kluczowe kroki, jak również środki umożliwiające komunikację wielojęzyczną;
 - c) zainteresowanych stron i użytkowników, jak również odnośnej struktury zarządzania;

- d) szczegółów rozwiązania, w tym jego spójności z innymi rozwiązaniami i zależności od nich, podziału oczekiwanych kosztów, terminów i wymogów oraz oszacowania całkowitych kosztów własności, w tym ewentualnych rocznych kosztów eksploatacji;
- e) właściwości rozwiązań; oraz
- f) ograniczeń, w tym wymogów dotyczących bezpieczeństwa i ochrony danych osobowych.

2. Sprawozdanie z wykonania projektu zawiera opis:

- a) zakresu, celów i problemu lub możliwości w porównaniu do karty projektu;
- b) skuteczności projektu, w tym pomiaru osiągnięć, poniesionych kosztów, faktycznych terminów realizacji i wymogów w porównaniu do karty projektu, analizy oczekiwanego zwrotu z inwestycji oraz całkowitych kosztów własności, w tym rocznych kosztów eksploatacji;
- c) aspektów organizacyjnych, w tym przydatności zastosowanej struktury zarządzania, oraz, w stosownych przypadkach, zaleceń dotyczących struktury zarządzania po realizacji projektu;
- d) w stosownych przypadkach, proponowanego planu wdrożenia rozwiązania na etapie operacyjnym oraz wskaźników poziomu usług; oraz
- e) użytkownika końcowego oraz dostępnych technicznych materiałów pomocniczych.

Artykuł 7
Rozwiązania

1. Wspólne ramy ustala się i utrzymuje za pomocą badań.

Badania służą również jako pomoc w ocenie wpływu proponowanego lub przyjętego prawodawstwa wspólnotowego na ICT oraz w planowaniu procesu wprowadzania rozwiązań wspierających wdrażanie takiego prawodawstwa.
2. Zostaną opublikowane i przekazane przedmiotowo właściwym komisjom Parlamentu Europejskiego badania, które posłużą za podstawę dla przyszłych zmian w prawodawstwie, niezbędnych w celu zapewnienia interoperacyjności systemów ICT wykorzystywanych przez europejskie administracje publiczne.
3. Podstawowe narzędzia ustala się i utrzymuje za pomocą projektów. Projekty są ponadto środkiem tworzenia, industrializacji, eksploatacji i utrzymywania wspólnych usług.

Artykuł 8
Przepisy wykonawcze

1. Przy wdrażaniu programu ISA uwzględnia się odpowiednio europejską strategię interoperacyjności oraz europejskie ramy interoperacyjności.
2. Należy wspierać uczestnictwo jak największej możliwej liczby państw członkowskich w badaniu lub projekcie. Do badania lub projektu można się przyłączyć na każdym etapie i zachęca się państwa członkowskie nieuczestniczące w badaniu lub projekcie do przystąpienia do nich na późniejszym etapie.
3. Aby zapewnić interoperacyjność między systemami krajowymi i wspólnotowymi, należy określić wspólne ramy, wspólne usługi i podstawowe narzędzia w odniesieniu do istniejących standardów europejskich albo do publicznie dostępnych lub otwartych specyfikacji na rzecz wymiany informacji i integracji usług.
4. Tworzenie lub usprawnianie rozwiązań opiera się, w stosownych przypadkach, na wymianie doświadczeń oraz na wymianie i promocji dobrych praktyk.

5. Aby uniknąć powielania działań oraz przyspieszyć tworzenie rozwiązań, uwzględnia się, w stosownych przypadkach, wyniki osiągnięte w ramach innych odpowiednich inicjatyw Wspólnoty lub państw członkowskich.

Aby zmaksymalizować synergię oraz zapewnić podjęcie połączonych i wzajemnie uzupełniających się wysiłków, koordynuje się, w stosownych przypadkach, działania z innymi odpowiednimi inicjatywami wspólnotowymi.

6. Podejmowanie działań, określanie etapów takich działań oraz opracowywanie kart projektów i sprawozdań z ich wykonania jest przeprowadzane i monitorowane przez Komisję w ramach realizacji kroczącego programu prac ustanowionego zgodnie z art. 9.

Artykuł 9

Kroczący program prac

1. Komisja ustanawia kroczący program prac w celu realizacji działań na okres stosowania niniejszej decyzji.
2. Komisja zatwierdza kroczący program prac oraz, przynajmniej raz w roku, jego wszelkie zmiany.
3. Bez uszczerbku dla przepisów art. 10 ust. 4, procedura zarządzania, o której mowa w art. 12 ust. 2, ma zastosowanie do zatwierdzenia kroczącego programu prac przez Komisję oraz wszelkich jego zmian.

4. W odniesieniu do każdego działania kroczący program prac zawiera, w stosownych przypadkach:
 - a) opis zakresu, celów, problemu lub możliwości, oczekiwanych beneficjentów i korzyści, oraz podejścia technicznego i organizacyjnego;
 - b) podział oczekiwanych kosztów oraz, w stosownych przypadkach, kluczowe kroki, które należy wykonać.
5. Projekt może zostać uwzględniony w kroczącym programie prac na dowolnym jego etapie.

Artykuł 10

Przepisy budżetowe

1. Podstawą uwolnienia środków jest osiągnięcie wymienionych niżej, konkretnych kluczowych etapów:
 - a) w przypadku rozpoczęcia badania, środka towarzyszącego lub początkowego etapu projektu - włączenia działania do kroczącego programu prac;
 - b) w przypadku rozpoczęcia etapu wykonawczego projektu - karty projektu;
 - c) w przypadku rozpoczęcia kolejnego etapu operacyjnego projektu - sprawozdania z wykonania.
2. Ewentualne kluczowe etapy do osiągnięcia w fazie wykonawczej oraz operacyjnej określa się w kroczącym programie prac.

3. Jeżeli projekt zostaje uwzględniony w krocącym programie prac na etapie wykonawczym lub operacyjnym, środki uwalnia się po włączeniu tego projektu do krocącego programu prac.
4. Zmiany krocącego programu prac dotyczące przyznanych środków budżetowych w wysokości przekraczającej 400 000 EUR na działanie wprowadza się zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 12 ust. 2.
5. Program ISA należy realizować zgodnie ze wspólnotowymi zasadami udzielania zamówień publicznych.

Artykuł 11

Wkład finansowy Wspólnoty

1. Ustanowienie i usprawnienie wspólnych ram i podstawowych narzędzi jest w całości finansowane w ramach programu ISA. Stosowanie tych ram i narzędzi jest finansowane przez użytkowników.
2. Tworzenie, industrializacja i usprawnianie wspólnych usług jest finansowane w całości w ramach programu ISA. Eksploatacja tego rodzaju usług jest w całości finansowana w ramach programu ISA w zakresie, w jakim ich wykorzystanie może służyć interesom Wspólnoty. W innych przypadkach korzystanie z tych usług, w tym ich eksploatacja w sposób zdecentralizowany, finansowane jest przez użytkowników.
3. Środki towarzyszące są w całości finansowane w ramach programu ISA.

Artykuł 12

Komitet

1. Komisję wspiera komitet ds. rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych (komitet ISA).
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy art. 8 tej decyzji.
3. Długość okresu, o którym mowa w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE, ustala się na trzy miesiące.

Artykuł 13

Monitorowanie i ocena

1. Komisja monitoruje regularnie realizację programu ISA oraz bada synergię z komplementarnymi programami Wspólnoty.

Komisja przekazuje komitetowi ISA roczne sprawozdanie z realizacji programu ISA.

2. Rozwiązania podlegają przeglądowi co dwa lata.

3. Program ISA podlega ocenie okresowej i ocenie końcowej, których wyniki zostaną przekazane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie odpowiednio do dnia 31 grudnia 2012 r. oraz dnia 31 grudnia 2015 r. W tym kontekście komisja przedmiotowo właściwa Parlamentu Europejskiego może zwrócić się do Komisji o przedstawienie wyników oceny i odpowiedzenie na pytania postawione przez posłów.

Oceny dotyczą kwestii takich jak adekwatność, skuteczność, wydajność, przydatność, trwałość oraz spójność działań w ramach programu ISA i zawierają porównanie osiągnięć z celem programu ISA oraz kroczącego programu prac. W ocenie końcowej bada się ponadto zakres, w jakim program ISA osiągnął wyznaczony cel.

W ramach oceny bada się również korzyści, jakie Wspólnota odniosła z rozwoju wspólnej polityki, określa obszary potencjalnego rozwoju i weryfikuje synergię z innymi inicjatywami Wspólnoty w dziedzinie interoperacyjności transgranicznej i międzysektorowej.

Artykuł 14

Współdziałanie z zainteresowanymi stronami

Komisja przybliży do siebie zainteresowane strony w celu wymiany poglądów między nimi i z Komisją na temat kwestii objętych programem ISA. W tym celu Komisja organizuje konferencje, warsztaty i inne spotkania. Komisja korzysta z interaktywnych platform elektronicznych oraz może wykorzystywać wszelkie inne środki kontaktu, które uważa za stosowne.

Artykuł 15

Współpraca międzynarodowa

1. Kraje Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz kraje kandydujące mogą uczestniczyć w programie ISA w ramach odpowiednich umów zawartych ze Wspólnotą.

2. Należy wspierać współpracę z innymi krajami trzecimi oraz organizacjami i instytucjami międzynarodowymi, zwłaszcza w ramach partnerstwa eurośródziemnomorskiego i wschodniego, a także z krajami sąsiadującymi, zwłaszcza z krajami Bałkanów Zachodnich i z krajami regionu Morza Czarnego. Koszty z tym związane nie są pokrywane w ramach programu ISA.
3. Program ISA promuje, w stosownych przypadkach, ponowne wykorzystanie jego rozwiązań przez kraje trzecie.

Artykuł 16

Inicjatywy pozawspólnotowe

Bez uszczerbku dla innych polityk Wspólnoty, rozwiązania tworzone i wdrażane w ramach programu ISA mogą zostać wykorzystane w pozawspólnotowych inicjatywach, o ile budżet ogólny Unii Europejskiej nie zostanie obciążony dodatkowymi kosztami, zaś główny cel Wspólnoty związany z rozwiązaniem nie jest zagrożony.

Artykuł 17
Przepisy finansowe

1. Pula środków finansowych na realizację działań Wspólnoty na podstawie niniejszej decyzji na okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. wynosi 164 100 000 EUR, z czego 103 500 000 EUR przeznaczona jest na okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.

Kwotę na okres po dniu 31 grudnia 2013 r. uznaje się za potwierdzoną, jeżeli w odniesieniu do tego etapu jest ona zgodna z ramami finansowymi mającymi zastosowanie do okresu rozpoczynającego się w 2014 r.

2. Roczne środki zatwierdzane są przez władzę budżetową w granicach ram finansowych.

Artykuł 18
Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący
